

Minister – Członek Rady Ministrów
Sekretarz Rady Ministrów

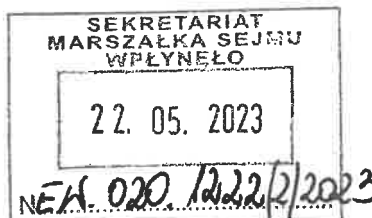
Łukasz Schreiber

Warszawa, dnia /elektroniczny znacznik czasu/

RM-0610-34-23
UD262

Pani Elżbieta WITEK
Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek,

z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów, w ślad za przekazanym w dniu 9 maja 2023 r. projektem ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw przesyłam dodatkowe projekty aktów wykonawczych.

Z poważaniem
Łukasz Schreiber
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:
wnioskodawca

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L.dz. SPS- KP. 020. 112. 4. 2023
Data wpływu 22. 05. 2023

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

**w sprawie szczegółowego trybu i sposobu doręczania pism sądowych za
pośrednictwem portalu informacyjnego**

Na podstawie art. 131^{1a} § 4 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa tryb i sposób dokonywania doręczeń elektronicznych za pośrednictwem portalu informacyjnego jak również elektroniczną postać, w której pisma te są doręczane.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) koncie - rozumie się przez to konto, o którym mowa w art. 53da ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 217, z 2022 r. poz. 2642 oraz z 2023 r. poz. 289 i 614);
- 2) użytkownikowi konta - rozumie się przez to osobę fizyczną, dla której założono konto w portalu informacyjnym;
- 3) uwierzytelnieniu - rozumie się przez to proces elektroniczny, który umożliwia identyfikację elektroniczną użytkownika konta w portalu informacyjnym;
- 4) odbiorze pisma - rozumie się przez to pierwsze zapoznanie się przez użytkownika z pismem podlegającym doręczeniu za pośrednictwem portalu informacyjnego w stosownej zakładce służącej doręczaniu pism ze skutkiem, o którym mowa w art. 131^{1a} § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, zwanej dalej „ustawą”, w sposób umożliwiający uzyskanie przez odbiorcę dokumentu potwierdzającego doręczenie, chyba że zapoznanie się z treścią pisma nie było możliwe z przyczyn związanych bezpośrednio z funkcjonowaniem tego systemu;
- 5) piśmie - rozumie się przez to dane z portalu informacyjnego obejmujące treść pisma sądowego podlegającego doręczeniu, w tym orzeczenia.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1981, 2052, 2262, 2270, 2289, 2328 i 2459, z 2022 r. poz. 1, 366, 480, 807, 830, 974, 1098, 1301, 1371, 1692, 1855, 1967, 2127, 2140, 2180, 2339, 2436, 2600 i 2687 oraz z 2023 r. poz. 289, 326, 403, 535, 556, 614, 739, 803 i 852.

§ 3. 1. Pismo doręcza się za pośrednictwem portalu informacyjnego przez udostępnienie pisma w zakładce „Moje doręczenia”, w taki sposób, aby nie budziło wątpliwości, że podlega ono doręczeniu zgodnie z art. 131^{1a} § 1 ustawy. Z momentem umieszczenia pisma powiadamia się o tym fakcie użytkownika na adres poczty elektronicznej wskazany przez niego w portalu informacyjnym.

2. Pismo doręcza się przez umieszczenie treści pisma w postaci pliku edytowalnego lub pliku do odczytu, przy czym umieszczanie w treści pisma pieczęci sądu, pozostałych pieczęci, albo drukowanych na piśmie informacji, zastępujących pieczęcie imienne lub pieczęcie z danymi sądu lub jego komórek organizacyjnych, nie jest konieczne dla skuteczności doręczenia.

§ 4. 1. Po odbiorze pisma, na koncie, na którym umieszczono pismo, jest prezentowana data odbioru, a w przypadku nieodebrania pisma w terminie 14 dni od daty umieszczenia pisma na koncie - data, w której upłynął 14-dniowy termin, o którym mowa w art. 131^{1a} § 2 ustawy.

2. Elektroniczne potwierdzenie odbioru korespondencji jest przekazywane do sądu automatycznie, za pośrednictwem portalu informacyjnego.

3. Elektroniczne potwierdzenie odbioru korespondencji zawiera: oznaczenie doręzonego pisma, informację o czasie jego odbioru, nazwę użytkownika konta, któremu doręczono pismo, albo - jeśli pismo nie zostanie odebrane - informację, że pismo uznano za doręczone w trybie art. 131^{1a} § 2 ustawy, informację o czasie umieszczenia pisma w portalu informacyjnym razem z oznaczeniem doręzonego pisma.

§ 5. Pismo w portalu informacyjnym podlegające doręczeniu użytkownikowi konta może być mu doręczone za pośrednictwem wskazanego przez niego innego użytkownika upoważnionego do odbioru pism, który został wskazany przez użytkownika za pośrednictwem portalu informacyjnego.

§ 6. Pisma podlegające doręczeniu Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, jednostkom organizacyjnym prokuratury oraz organowi emerytalnemu określonym przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych udostępnia się wyłącznie za pośrednictwem kont instytucjonalnych tych podmiotów.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

W porozumieniu:

MINISTER CYFRYZACJI

UZASADNIENIE

Potrzeba wydania rozporządzenia wynika z art. 131^{1a} § 4 Kodeksu postępowania cywilnego (dalej: „k.p.c.”) w brzmieniu nadanym przez ustawę z dnia ... o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego, ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...). Przepis ten upoważnia Ministra Sprawiedliwości, aby w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, określił, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb i sposób doręczania pism sądowych za pośrednictwem portalu informacyjnego jak również elektroniczną postać, w której pisma te są doręczane, mając na uwadze konieczność zapewnienia sprawnego toku postępowania, a także realizacji gwarancji procesowych jego uczestników.

Wskazana wyżej ustawa nowelizująca dopuszcza możliwość doręczania pism określonym kategoriom uczestników postępowania za pośrednictwem portalu informacyjnego. W § 2 rozporządzenia określono niezbędne definicje odnoszące się do zakresu objętej nim regulacji. Z kolei w § 3 uregulowany został szczegółowy sposób doręczania pism za pośrednictwem portalu informacyjnego, jak również dopuszczalne postacie elektroniczne podlegających doręczeniu pism.

W § 4 określono szczegółowo zagadnienia związane z generowaniem stosownych potwierdzeń zarówno na potrzeby podmiotów, którym doręczane są pisma, jak też na potrzeb sądu dokonującego doręczenia.

Przepisy o doręczeniach nie zmieniają określonych w k.p.c. ogólnych reguł dotyczących wnoszenia pism procesowych przez współuczestników (art. 72 i nast. k.p.c.), co wynika z § 5. Określa on jedynie „techniczne warunki” wniesienia pisma wspólnie w portalu informacyjnym.

W § 6 rozporządzenia uregulowano odmienności związane z doręczaniem pism podmiotom posiadającym konta instytucjonalne w portalu informacyjnym, co stanowi przewidziany ustawą wyjątek od zasady doręczania pism adwokatom, radcom prawnym oraz rzecznikom patentowym.

Materia objęta projektowanym rozporządzeniem nie stanowi przedmiotu regulacji prawa Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie wymaga notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 2 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn.).

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

w sprawie rodzajów urządzeń i środków technicznych wykorzystywanych w budynku sądu do przeprowadzenia dowodu w ramach posiedzenia zdalnego, sposobu korzystania z tego rodzaju urządzeń i środków, jak również sposobu przechowywania, odtwarzania i kopiowania zapisów dokonanych podczas jego przeprowadzenia

Na podstawie art. 235 § 3 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) rodzaje urządzeń i środków technicznych umożliwiających przeprowadzenie dowodu w ramach posiedzenia zdalnego w budynku sądu;
- 2) sposób korzystania z urządzeń i środków technicznych umożliwiających przeprowadzenie dowodu w ramach posiedzenia zdalnego;
- 3) sposób przechowywania, odtwarzania i kopiowania zapisów dokonanych podczas przeprowadzania dowodu w ramach posiedzenia zdalnego.

§ 2. 1. Przeprowadzenie dowodu w ramach posiedzenia zdalnego następuje przy zastosowaniu urządzeń technicznych analogowych lub cyfrowych umożliwiających przekaz telekomunikacyjny w rozumieniu art. 2 pkt 27a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648,), a w szczególności urządzeń umożliwiających dwukierunkową łączność w czasie rzeczywistym pozwalających na przesył dźwięku lub obrazu i dźwięku pomiędzy uczestnikami czynności procesowej.

2. Dowód w ramach posiedzenia zdalnego może być przeprowadzony z wykorzystaniem sieci telekomunikacyjnej w rozumieniu art. 2 pkt 35 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne, a w szczególności z wykorzystaniem sieci telekomunikacyjnej eksploatowanej przez sąd.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1981, 2052, 2262, 2270, 2289, 2328 i 2459, z 2022 r. poz. 1, 366, 480, 807, 830, 974, 1098, 1301, 1371, 1692, 1855, 1967, 2127, 2140, 2180, 2339, 2436, 2600 i 2687 oraz z 2023 r. poz. 289, 326, 403, 535, 556, 614, 739, 803 i 852.

3. Urządzenia, o których mowa w ust. 1, powinny gwarantować integralność przekazu telekomunikacyjnego.

4. Jeśli przekaz telekomunikacyjny wymaga poufności, należy zastosować środki lub rozwiązania techniczne zapewniające dostęp do zrozumiałej formy zabezpieczonego przekazu tylko osobom uprawnionym.

§ 3. 1. Wykazy urządzeń, o których mowa w § 2 ust. 1, gwarantujących łącznie poufność i integralność przekazu telekomunikacyjnego są prowadzone przez:

- 1) prezesa sądu apelacyjnego dla urządzeń znajdujących się w sądzie apelacyjnym;
- 2) prezesa sądu okręgowego dla urządzeń znajdujących się w sądzie okręgowym oraz w sądach rejonowych na obszarze właściwości sądu okręgowego.

2. W wykazie urządzeń zamieszcza się w szczególności:

- 1) opis urządzenia pozwalający na jego jednoznaczną identyfikację (nazwa, model, producent);
- 2) wskazanie sądu będącego dysponentem urządzenia oraz osoby upoważnionej w tym sądzie do dokonania ustaleń organizacyjno-technicznych w sprawie przeprowadzenia dowodu na odległość (jej imię i nazwisko, telefon kontaktowy, numer faksu i adres poczty elektronicznej);
- 3) w razie potrzeby - wskazanie części obszaru właściwości sądu okręgowego, w którym można wykorzystywać urządzenie;
- 4) informację o używanych przez urządzenie standardach i protokołach połączenia;
- 5) informację o wykorzystywanych przez urządzenie standardach szyfrowania;
- 6) informację, czy dane urządzenie umożliwia przekaz dźwięku, obrazu i danych;
- 7) informację, czy urządzenie jest zamontowane na stałe, czy też jest mobilne;
- 8) informację, czy urządzenie jest wyposażone w kamerę dokumentową (wizualizer);
- 9) informację, czy urządzenie umożliwia połączenia wielopunktowe, a jeśli umożliwia, to wraz z określeniem, z jaką liczbą lokalizacji może komunikować się jednocześnie;
- 10) informację, czy urządzenie umożliwia utrwalanie przekazywanych treści, a jeśli tak, to w jaki sposób;
- 11) wskazanie innych informacji mających znaczenie dla należytego przeprowadzenia dowodu na odległość przy użyciu danego urządzenia.

§ 4. 1. Osoba, o której mowa w § 3 ust. 2 pkt 2, prowadzi harmonogram dostępności urządzenia, w którym w szczególności odnotowuje fakt zarezerwowania urządzenia w określonym czasie.

2. Rezerwacji można dokonać za pośrednictwem strony internetowej sądu, jeżeli warunki organizacyjno-techniczne zapewniają taką możliwość.

3. Harmonogram może być publikowany z wykorzystaniem strony internetowej sądu.

4. W przypadku gdy z jakichkolwiek przyczyn urządzenie dostępne w sądzie nie może służyć do przeprowadzenia dowodu na odległość, należy taką okoliczność niezwłocznie ujawnić w harmonogramie, o którym mowa w ust. 1.

§ 5. Informatyczny nośnik danych zawierający zapisy z przeprowadzenia dowodu w ramach posiedzenia zdalnego należy zaopatrzyć w metrykę identyfikacyjną zawierającą następujące dane z protokołu przeprowadzonej czynności:

- 1) sygnaturę akt sprawy i oznaczenie organu przeprowadzającego daną czynność;
- 2) czas i miejsce przeprowadzenia czynności oraz zakres jej zapisu;
- 3) imiona i nazwiska osób w niej uczestniczących oraz imię, nazwisko i funkcję osoby dokonującej zapisu;
- 4) typ i rodzaj użytego do zapisu urządzenia, a jeśli zachodzi taka konieczność - charakterystykę techniczną jego oprzyrządowania;
- 5) warunki oświetleniowe lub akustyczne miejsca zapisu;
- 6) dane techniczne użytego informatycznego nośnika danych;
- 7) parametry techniczne zapisu z przeprowadzonego dowodu w ramach posiedzenia zdalnego, a w szczególności format zapisu, zastosowane kodery albo dekodery dźwięku lub obrazu i dźwięku, nazwę i producenta dedykowanego oprogramowania, którego użyto do zapisu informacji, liczby zapisanych ścieżek, szybkości przesuwu taśmy magnetycznej;
- 8) informację o ewentualnym użyciu przyrządów automatycznych do uruchamiania i zatrzymywania urządzenia zapisującego albo o jego awarii podczas dokonywania zapisu lub uszkodzenia informatycznego nośnika danych.

§ 6. 1. Informatyczny nośnik danych zaopatrzony w metrykę identyfikacyjną należy opakować i zabezpieczyć odciskiem okrągłej pieczęci jednostki przeprowadzającej czynność procesową. Na opakowaniu należy umieścić informacje dotyczące sygnatury akt sprawy i organu przeprowadzającego czynność oraz czasu jej przeprowadzenia i osoby dokonującej opakowania.

2. Każde otwarcie i ponowne zamknięcie opakowania informatycznego nośnika danych należy odnotować w metryce identyfikacyjnej przez określenie osoby dokonującej otwarcia lub zamknięcia opakowania, czasu, miejsca i celu, w jakim zostały dokonane.

3. Jeżeli zachodzi potrzeba zmiany opakowania informatycznego nośnika danych, należy dołączyć do niego dotychczasowe opakowania i wraz z metryką identyfikacyjną opakować je wspólnie oraz opisać w sposób, o którym mowa w ust. 1.

§ 7. Informatyczny nośnik danych powinien być należycie zabezpieczony, zwłaszcza przed utratą, szkodliwym działaniem środków chemicznych, termicznych, światła, promieniowania, pola magnetycznego lub elektrycznego oraz przed uszkodzeniami mechanicznymi.

§ 8. 1. Odtwarzanie zapisu dokonanego podczas przeprowadzania dowodu w ramach posiedzenia zdalnego może nastąpić przy zastosowaniu przeznaczonych do tego celu urządzeń. Podczas odtwarzania może być użyte urządzenie korygujące lub wzmacniające utrwalony dźwięk.

2. W metryce identyfikacyjnej informatycznego nośnika danych należy uczynić adnotację o dokonaniu odtworzenia, podając czas tej czynności oraz imię i nazwisko osoby, która jej dokonała, cel odtworzenia, a także wykaz osób obecnych przy odtworzeniu.

3. W przypadku uszkodzenia informatycznego nośnika danych podczas odtwarzania zapisu należy uczynić o tym odpowiednią adnotację w metryce identyfikacyjnej.

§ 9. 1. Zapis z przeprowadzenia dowodu w ramach posiedzenia zdalnego dokonanego na informatycznym nośniku danych może być kopiowany przy zastosowaniu przeznaczonych do tego celu urządzeń.

2. O wykonaniu kopii zapisu należy uczynić odpowiednią adnotację w metryce identyfikacyjnej informatycznego nośnika danych oraz sporządzić notatkę, którą dołącza się do akt sprawy.

3. Do postępowania z kopią informatycznego nośnika danych mają zastosowanie przepisy § 5, 6 i 7.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Potrzeba wydania rozporządzenia wynika z art. 235 § 3 Kodeksu postępowania cywilnego (dalej: „k.p.c.”) w brzmieniu nadanym przez ustawę z dniao zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz....). Przepis ten uposażania Ministra Sprawiedliwości do określenia, w drodze rozporządzenia, rodzajów urządzeń i środków technicznych wykorzystywanych w budynku sądu do przeprowadzenie dowodu na odległość w ramach posiedzenia zadanego, sposobu korzystania z tego rodzaju urządzeń i środków, jak również sposobu przechowywania, odtwarzania i kopiowania zapisów dokonanych podczas jego przeprowadzenia, mając na względzie konieczność właściwego zabezpieczenia utrwalonego obrazu lub dźwięku przed utratą dowodu, jego zniekształcenie lub nieuprawnionym ujawnieniem.

W § 1 projektu określa się przedmiot regulacji. Wskazuje się w nim, że projektowane rozporządzenie określa:

- 1) rodzaje urządzeń i środków technicznych umożliwiających przeprowadzenie dowodu na odległość w ramach posiedzenia zdalnego;
- 2) sposób korzystania z urządzeń i środków technicznych umożliwiających przeprowadzenie dowodu na odległość w ramach posiedzenia zdalnego;
- 3) sposób przechowywania, odtwarzania i kopiowania zapisów dokonanych podczas przeprowadzania dowodu na odległość w ramach posiedzenia zdalnego.

Celem stworzenia jednolitego systemu umożliwiającego przeprowadzenie dowodu na odległość w ramach posiedzenia zdalnego wprowadza się zasadę, że przeprowadzenie dowodu na odległość w ramach posiedzenia zdalnego następuje przy zastosowaniu urządzeń technicznych analogowych lub cyfrowych umożliwiających przekaz telekomunikacyjny w rozumieniu art. 2 pkt. 27a ustaw z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z2022 r. poz. 1648, z późn. zm.), a w szczególności urządzeń umożliwiających dwukierunkową łączność w czasie rzeczywistym pozwalających na przesył dźwięku lub obrazu i dźwięku pomiędzy uczestnikami czynności procesowej. Jednocześnie urządzenia, umożliwiające przeprowadzenie dowodu na odległość w ramach posiedzenia zdalnego oraz gwarantujące poufność i integralność przekazu telekomunikacyjnego będą zamieszczone w wykazach urządzeń, o którym mowa § 3 projektu. Wykaz urządzeń prowadzi prezes sądu apelacyjnego dla urządzeń znajdujących się w sądzie apelacyjnym, a prezes sądu okręgowego dla urządzeń znajdujących się na obszarze właściwości sądu okręgowego (§ 3 ust. 1).

Zawartość informacyjna wykazu określa § 3 ust. 2 projektu. W wykazie zamieszcza się informacje dotyczące właściwości urzędnika, w tym wspieranej przez urządzenie funkcjonalności oraz dane kontaktowe osoby upoważnionej do dokonania ustaleń organizacyjno-technicznych w sprawie przeprowadzenia dowodu na odległość w ramach posiedzenia zdalnego. Zadaniem wykazu jest zgromadzenie w jednym miejscu informacji niezbędnych dla sądu orzekającego w celu ułatwienia organizacji przeprowadzenia dowodu na odległość w ramach posiedzenia zdalnego.

Osoba, o której mowa w § 3 ust. 2 pkt 2 projektu, prowadzi harmonogram dostępności urzędnika, w którym, w szczególności odnotowuje fakt zarezerwowania urzędnika w określonym czasie. Harmonogram może być publikowany z wykorzystaniem strony internetowej sądu i rezerwacji można dokonać za pośrednictwem strony internetowej sądu, jeżeli warunki organizacyjno - techniczne zapewniają taką możliwość (§ 4). W przypadku gdy z jakichkolwiek przyczyn urządzenie dostępne w sądzie nie może służyć do przeprowadzenia dowodu na odległość w ramach posiedzenia zdalnego (np. awaria, serwis), należy taką okoliczność niezwłocznie ujawnić w harmonogramie dostępności urzędnika.

Proponuje się nadto, aby dowód na odległość w ramach posiedzenia zdalnego mógł być przeprowadzony z wykorzystaniem sieci telekomunikacyjnej w rozumieniu art. 2 pkt 35 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne, a w szczególności z wykorzystaniem sieci telekomunikacyjnej eksploatowanej przez sąd (§ 2 ust. 2 projektu). Urządzenia wykorzystywane do przeprowadzenia dowodu na odległość mają gwarantować integralność i poufność przekazu telekomunikacyjnego (§ 2 ust. 3 i 4).

Projektowane regulacje § 5 - 9 dotyczące sposobu dokonywania zapisu podczas przeprowadzenia dowodu na odległość w ramach posiedzenia zdalnego oraz jego przechowywania, odtwarzania i kopiowania są wzorowane na regulacjach zawartych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 lutego 2010 r. w sprawie urzędów i środków technicznych umożliwiających przeprowadzenie dowodu na odległość w postępowaniu cywilnym (Dz. U. z 2010 r.poz. 185) wydanym na podstawie obecnie obowiązującego art. 235 § 3 Kodeksu postępowania cywilnego.

Przepis § 10 projektu przewiduje wejście w życie rozporządzenia po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia. Konieczne jest bowiem dostosowanie aktualnie istniejących procedur posługiwania się środkami technicznymi do zasad opisanych w § 2 i następnych projektowanego rozporządzenia. Istotą jest „płynne” przejście do eksploatacji posiadanego sprzętu w warunkach projektowanej regulacji.

Zakres regulacji zawarty w projekcie nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt aktu nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

**w sprawie warunków technicznych korzystania oraz funkcjonowania portalu
informacyjnego, tryb zakładania, udostępniania i likwidacji konta w portalu
informacyjnym**

Na podstawie art. 53da § 2 ustawy z dnia z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 217, z 2022 r. poz. 2642 oraz z 2023 r. poz. 289 i 614) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki techniczne korzystania oraz funkcjonowania portalu informatycznego;
- 2) tryb zakładania, udostępniania i likwidacji konta w portalu informacyjnym.

§ 2. 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) właścicielu konta - należy przez to rozumieć podmiot, dla którego założono konto w portalu informacyjnym, o którym mowa w art. 53da § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, zwanej dalej „ustawą” - zwanego dalej „portalem informacyjnym”;
- 2) koncie - należy przez to rozumieć zbiór danych identyfikujących właściciela konta, wraz z przyporządkowanymi zasobami portalu informacyjnego;
- 3) użytkownikowi konta - należy przez to rozumieć osobę fizyczną wykonującą zawód adwokata, radcy prawnego lub rzecznika patentowego, albo Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej, jednostkę prokuratury lub organ emerytalny określony przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, dla których założono konto w portalu informacyjnym;
- 4) nazwie użytkownika - należy przez to rozumieć niepowtarzalny identyfikator użytkownika konta w portalu informacyjnym;
- 5) zarządzaniu kontem - należy przez to rozumieć wprowadzanie oraz zmianę danych w portalu informacyjnym, w szczególności wskazywanie uprawnień poszczególnych użytkowników kont, adresu poczty elektronicznej do powiadomień oraz aktualizacji danych podmiotu niebędącego osobą fizyczną;

- 6) administratorze konta - należy przez to rozumieć użytkownika konta, który posiada uprawnienie do zarządzania kontem na koncie własnym lub koncie innego właściciela konta;
- 7) uprawnionym użytkownikowi - należy przez to rozumieć użytkownika konta, który posiada uprawnienie do wykonywania czynności innych niż zarządzanie kontem na koncie własnym lub koncie innego właściciela konta;
- 8) uwierzytelnieniu - należy przez to rozumieć proces elektroniczny, który umożliwia identyfikację elektroniczną użytkownika konta w portalu informacyjnym;
- 9) identyfikatorze osoby fizycznej - należy przez to rozumieć:
 - a) osobisty krajowy numer identyfikacyjny - kraj, wartość,
 - b) identyfikator podatkowy - kraj, wartość,
 - c) numer osobistego dokumentu identyfikacyjnego - kraj, wartość,
 - d) numer legitymacji służbowej adwokata, radcy prawnego lub rzecznika patentowego,
 - e) inny identyfikator odczytany z kwalifikowanego certyfikatu podpisu elektronicznego, jeżeli jest zgodny z normą ETSI TS 119 412-1;
- 10) identyfikatorze podmiotu niebędącego osobą fizyczną - należy przez to rozumieć jeden z poniższych identyfikatorów:
 - a) NIP,
 - b) inne dane pozwalające zidentyfikować jednostkę organizacyjną sektora finansów publicznych;
- 11) identyfikatorze konta - należy przez to rozumieć niepowtarzalny identyfikator przypisany do konta podczas jego zakładania w portalu informacyjnym;
- 12) zamknięciu konta - należy przez to rozumieć brak możliwości uwierzytelnienia osoby fizycznej na koncie za pomocą dostępnych sposobów uwierzytelnienia, a w przypadku podmiotu niebędącego osobą fizyczną brak możliwości udostępnienia tego konta uprawnionemu użytkownikowi i administratorowi konta.

2. Przez osobisty krajowy numer identyfikacyjny, identyfikator podatkowy, osobisty dokument identyfikacyjny, o których mowa w ust. 1 pkt 9 lit. a-c, rozumie się w szczególności odpowiednio numer PESEL, numer identyfikacji podatkowej (NIP), numer dowodu osobistego albo paszportu albo numer karty pobytu w Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 3. 1. Konto osoby fizycznej zakłada się w portalu informacyjnym, po określeniu nazwy użytkownika, adresu poczty elektronicznej do powiadomień, hasła oraz złożeniu podpisu zaufanego, kwalifikowanego podpisu elektronicznego, podpisu osobistego albo

uwierzytelnieniu przez użycie środka identyfikacji elektronicznej wydanego w systemie identyfikacji elektronicznej przyłączonym do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej.

2. Identyfikator osoby fizycznej, imię lub imiona i nazwisko są ustalane na podstawie danych odpowiednio z kwalifikowanego podpisu elektronicznego, podpisu osobistego lub podpisu zaufanego albo na podstawie danych identyfikujących osobę fizyczną przekazanych za pomocą środka identyfikacji elektronicznej wydanego w systemie identyfikacji elektronicznej przyłączonym do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej i zapisywane na koncie.

3. Z chwilą założenia konta osoba fizyczna, która je założyła, staje się administratorem konta i uprawnionym użytkownikiem.

4. Zmiana hasła lub nazwy użytkownika wymaga potwierdzenia przez użytkownika konta podpisem zaufanym, kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem osobistym albo uwierzytelnienia przez użycie środka identyfikacji elektronicznej wydanego w systemie identyfikacji elektronicznej przyłączonym do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej.

5. Zmiana lub dodanie imienia lub nazwiska lub dodanie identyfikatora osoby fizycznej wymaga ponownego potwierdzenia podpisem zaufanym, kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem osobistym albo uwierzytelnienia przez użycie środka identyfikacji elektronicznej wydanego w systemie identyfikacji elektronicznej przyłączonym do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej.

6. Dodanie lub zmiana identyfikatora osoby fizycznej wymaga potwierdzenia, o którym mowa w ust. 5, umożliwiającego zweryfikowanie zgodności imienia i nazwiska z imieniem i nazwiskiem zapisanym na koncie.

7. Zmiana imienia lub nazwiska wymaga potwierdzenia, o którym mowa w ust. 5, umożliwiającego zweryfikowanie zgodności identyfikatora osoby fizycznej z identyfikatorem zapisanym na koncie.

8. W przypadku potrzeby dokonania zmiany, o której mowa w ust. 5, i braku możliwości jej potwierdzenia w sposób, o którym mowa w ust. 6 i 7, osoba fizyczna może zwrócić się z wnioskiem do Ministra Sprawiedliwości, który po pozytywnej weryfikacji wniosku dokonuje zmian na koncie osoby fizycznej.

§ 4. 1. Osoba fizyczna może zostać uwierzytelniona w jeden z następujących sposobów:

- 1) przez wpisanie nazwy użytkownika i hasła;

- 2) przez użycie danych weryfikowanych za pomocą kwalifikowanego certyfikatu podpisu elektronicznego, który zawiera identyfikator zapisany na koncie;
- 3) przez użycie środka identyfikacji elektronicznej wydanego w systemie identyfikacji elektronicznej przyłączonym do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej.

2. Po uwierzytelnieniu osobie fizycznej udostępnia się konta, w odniesieniu do których jest właścicielem konta, administratorem konta i uprawnionym użytkownikiem.

§ 5. 1. Konto podmiotu niebędącego osobą fizyczną zakłada w systemie teleinformatycznym Minister Sprawiedliwości - po zgłoszeniu za pośrednictwem portalu informacyjnego potrzeby posiadania konta - wraz z jednoczesnym zgłoszeniem administratora lub administratorów konta.

2. Do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, dołącza się dokumenty potwierdzające umocowanie do działania w imieniu podmiotu niebędącego osobą fizyczną, w szczególności poświadczony za zgodność odpis aktu powołania na stanowisko upoważniające do występowania w imieniu jednostki organizacyjnej.

3. Zgłoszenie podmiotu niebędącego osobą fizyczną zawiera:

- 1) oznaczenie jednostki organizacyjnej sektora finansów publicznych;
- 2) siedzibę i adres;
- 4) numer NIP lub inne dane pozwalające zidentyfikować jednostkę organizacyjną sektora finansów publicznych;
- 5) imię lub imiona i nazwisko administratora konta oraz identyfikator jego konta w systemie teleinformatycznym.

4. Konta podmiotu niebędącego osobą fizyczną nie zakłada się w przypadku ustalenia, że istnieje w systemie teleinformatycznym konto tego podmiotu.

§ 6. 1. Dopuszczalne jest wyznaczenie na koncie więcej niż jednego administratora konta.

2. Podmiot niebędący osobą fizyczną może wyznaczyć nowego administratora konta lub odwołać dotychczasowego administratora przez zgłoszenie złożone za pośrednictwem systemu teleinformatycznego do Ministra Sprawiedliwości.

3. Osoby działające na koncie jako administratorzy konta i uprawnieni użytkownicy działają w imieniu i na rzecz właściciela konta.

§ 7. 1. Konto osoby fizycznej może być przez nią zamknięte za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

2. Konto podmiotu niebędącego osobą fizyczną jest zamykane na skutek zgłoszenia właściciela konta złożonego za pośrednictwem systemu teleinformatycznego do Ministra Sprawiedliwości.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, przepis § 5 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 8. Konta założone zgodnie z art. 15z9 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2095, z późn. zm), służące dokonywaniu doręczeń za pośrednictwem portalu informacyjnego w rozumieniu tego przepisu, uważa się za konta w portalu informacyjnym w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

W porozumieniu:

MINISTER CYFRYZACJI

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 53da z dnia z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 217, z 2022 r. poz. 2642 oraz z 2023 r. poz. 289 i 614), dalej „u.s.p.”. Zgodnie z tym przepisem Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, warunki techniczne korzystania oraz funkcjonowania portalu informacyjnego, tryb zakładania, udostępniania i likwidacji konta w portalu informacyjnym, z uwzględnieniem sprawności postępowania, ochrony praw stron postępowania oraz zasad wykonywania zawodu przez adwokatów, radców prawnych i rzeczników patentowych.

Komunikacja elektroniczna za pośrednictwem portalu informacyjnego jest prowadzona w oparciu o dedykowane konta pozwalające między innymi na dokonywanie doręczeń, o których mowa w art. 131^{1a} ustawy z dnia 17 listopada 1963 – Kodeks postępowania cywilnego oraz art. 133a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego. Mając na uwadze potrzebę z informatyzowania doręczeń dokonywanych przez sądy, wykorzystywany będzie jeden system teleinformatyczny umożliwiający dokonywanie doręczeń pism sądowych.

Przedmiotowe rozporządzenie jest rozporządzeniem technicznym, nie stanowi o zagadnieniach materialnoprawnych czy procesowych. Z uwagi na charakter regulowanej materii § 1 stanowi słownik używanych w rozporządzeniu pojęć. Naczelnym pojęciem rozporządzenia jest konto. Zdefiniowane zostało w projekcie rozporządzenia przez wskazanie jego roli w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe, tj. identyfikacji właściciela konta. Rozporządzenie umożliwia posiadanie konta nie tylko przez podmiot będący osobą fizyczną ale również przez podmiot niebędący osobą fizyczną, będący jednostką sektora finansów publicznych, zwany w projekcie właścicielem konta. Konto będzie obsługiwane przez użytkownika, tj. osobę fizyczną posiadającą konto w systemie, wyposażonego w konkretne uprawnienia. Użytkownik jest podstawową jednostką w systemie, która na mocy rozporządzenia lub decyzji właściciela konta zostanie wyposażona w możliwości określonego działania na koncie. Użytkownik będzie mógł zostać wyposażony w uprawnienia związane z zarządzaniem kontem, tj. wskazywaniem na koncie uprawnień poszczególnych użytkowników oraz adresu poczty elektronicznej do powiadomień, a także aktualizowania danych podmiotu niebędącego osobą fizyczną. Takiego użytkownika projekt nazywa administratorem konta. Z kolei użytkownika wyposażonego w uprawnienia do wykonywania innych czynności niż zarządzanie na koncie własnym lub koncie innego podmiotu, projekt rozporządzenia nazywa

uprawnionym użytkownikiem. Zakres uprawnień tego użytkownika będzie definiowany przez inne akty wykonawcze regulujące takie zagadnienia jak wnoszenie pism procesowych czy dokonywanie doręczeń. Niniejszy projekt rozporządzenia jedynie wyposaża konto w takiego kwalifikowanego użytkownika.

Zdefiniowane zostały również identyfikatory jakimi może posługiwać się podmiot będący osobą fizyczną, jak i niebędący osobą fizyczną. Ponadto dla czytelności aktu wyjaśnione zostały typowe pojęcia związane z portalem informacyjnym, tj. nazwa użytkownika, hasło czy uwierzytelnienie.

W ramach portalu informacyjnego, na właścicielu konta ciążyć będzie powinność aktualizacji danych identyfikacyjnych. Brak tej aktualizacji może powodować utrudnienia związane z korzystaniem z konta.

Projekt rozporządzenia w § 3 reguluje zagadnienia dotyczące konta osoby fizycznej. Konto będzie zakładane przez tę osobę po podaniu nazwy użytkownika, adresu poczty elektronicznej na potrzeby powiadomień, hasła oraz po złożeniu podpisu elektronicznego albo uwierzytelnieniu się przy pomocy węzła krajowego identyfikacji elektronicznej. Przewidziany sposób założenia konta osoby fizycznej wymaga jej bezpośredniego działania. Osoba fizyczna automatycznie staje się administratorem i użytkownikiem uprawnionym swojego konta.

Konta osób fizycznych będą zakładane automatycznie. Nie będzie wymagana weryfikacja osoby zakładającej konto z systemem PESEL – osoba ta została już bowiem zweryfikowana poprzez podpis elektroniczny lub logowanie przy pomocy węzła krajowego.

Na podany adres poczty elektronicznej system będzie wysłał komunikaty dotyczące takich czynności jak zmiana hasła czy zamknięcie konta. Powiadomienia te wzmacniają bezpieczeństwo użytkowników, umożliwiając podjęcie czynności, w przypadku gdy zlecenie zmiany hasła czy zamknięcia konta nie pochodziło od użytkownika.

W projekcie przewidziane zostały trzy sposoby uwierzytelnienia. Pierwszy sposób zakłada posłużenie się nazwą użytkownika oraz hasłem. Drugi ze sposobów uwierzytelnienia wymaga użycia podpisu elektronicznego. Trzeci sposób opiera się na uwierzytelnieniu przy pomocy węzła krajowego. Takie rozwiązanie pozwoli osobie fizycznej na uwierzytelnienie również, w przypadku gdy zapomniała hasła, czy z innych przyczyn użycie tego hasła jest niemożliwe. Rozwiązanie to stanowi jeden z przejawów ochrony użytkowników w systemie. Po uwierzytelnieniu osoba fizyczna będzie mogła np. zmienić swoje hasło, nazwę użytkownika, a także zmienić imię, nazwisko czy dodać nowy identyfikator.

Zmiana hasła lub nazwy użytkownika wymagać będzie ponownego potwierdzenia podpisem elektronicznym lub uwierzytelnianiem przy pomocy węzła krajowego.

Zmiana lub dodanie danych identyfikujących osobę fizyczną (imię, nazwisko, identyfikator osoby fizycznej) również będzie wymagała złożenia podpisu lub uwierzytelnienia się za pomocą węzła krajowego. W przypadku potrzeby dokonania zmian w szerszym zakresie, osoba fizyczna będzie mogła zwrócić się z wnioskiem do Ministra Sprawiedliwości, który po pozytywnej weryfikacji wniosku dokona zmian na jej koncie.

Po uwierzytelnieniu osoba fizyczna będzie miała dostęp do swojego konta oraz do kont, w odniesieniu do których będzie pełniła rolę administratora konta bądź użytkownika uprawnionego. Należy zauważyć, że dostęp do kont podmiotów niebędących osobami fizycznymi będzie realizowany pośrednio, tj. po uwierzytelnieniu się administratora konta bądź użytkownika uprawnionego na swoim koncie i przejściu do konta podmiotu.

Konto podmiotu niebędącego osobą fizyczną zgodnie z § 5 projektu rozporządzenia będzie zakładane na skutek zgłoszenia potrzeby założenia konta. Zgłoszenie to będzie mogło zostać wysłane do sądu z chwilą złożenia przez ten podmiot pisma albo poprzez zgłoszenie potrzeby założenia konta do Ministra Sprawiedliwości. Możliwość zgłoszenia potrzeby założenia konta do sądu wraz z pismem procesowym ma na celu ograniczenie wniosków kierowanych do Ministra Sprawiedliwości w sytuacji gdy potrzeba założenia konta wynika równocześnie z potrzeby złożenia pisma procesowego do sądu.

Zgłoszenie potrzeby założenia konta podmiotu winno być złożone za pośrednictwem portalu informacyjnego. W ramach zgłoszenia weryfikowana będzie jego prawidłowość, w tym podpisy uprawnionych osób. Do zgłoszenia złożonego do Ministra Sprawiedliwości będą musiały być dołączone dokumenty świadczące o umocowaniu osób podpisujących zgłoszenie. Nie oznacza to, że konto podmiotu niebędącego osobą fizyczną nie może zostać założone również przez pełnomocnika. Niemniej pełnomocnictwo to winno upoważniać pełnomocnika do takiego działania. Zgłoszenie będzie musiało zawierać co najmniej dane identyfikujące podmiot (nazwa, forma prawna, siedziba i adres, identyfikator) oraz wskazanie administratorów konta. Zgłoszenie potrzeby założenia konta będzie weryfikowane przez Ministra Sprawiedliwości albo sąd wyłącznie pod kątem uprawnienia osób podpisujących zgłoszenie do reprezentowania podmiotu oraz faktu czy dla danego podmiotu nie funkcjonuje już inne konto. W przypadku pozytywnej weryfikacji Minister Sprawiedliwości albo sąd uaktywni konto i ustanowi jego administratorów wskazanych w zgłoszeniu.

Konto w systemie teleinformatycznym będzie zarządzane przez administratora. Pierwszym administratorem dla konta podmiotu będącego osobą fizyczną będzie właściciel konta, z kolei dla podmiotu niebędącego osobą fizyczną będzie użytkownik bądź użytkownicy wskazani w zgłoszeniu założenia konta. W czasie korzystania z konta użytkownik posiadający prawo do

zarządzania kontem, tj. administrator konta będzie mógł wskazywać w systemie teleinformatycznym kolejnych użytkowników posiadających uprawnienie do zarządzania kontem lub wskazywać użytkownika, któremu uprawnienie to przestało przysługiwać. Dla podmiotów niebędących osobami fizycznymi przewidziana została również możliwość wyznaczenia nowego administratora lub odwołanie dotychczasowego poprzez zgłoszenie do Ministra Sprawiedliwości. W zgłoszeniu konieczne będzie wskazanie identyfikatora konta, na którym mają być dokonane zmiany oraz imię i nazwisko administratora konta oraz identyfikator jego konta. W ramach zarządzania kontem podmiotu niebędącego osobą fizyczną administrator będzie również uprawniony do aktualizacji danych podmiotu.

Konto osoby fizycznej może być zamknięte tylko przez tę osobę, po uwierzytelnieniu. Konto podmiotu niebędącego osobą fizyczną będzie mogło być zamknięte na skutek zgłoszenia właściciela konta złożonego do Ministra Sprawiedliwości.

Rozporządzenie nie wykonuje prawa Unii Europejskiej.

Rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach Rządowego Centrum Legislacji, stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Projekt nie podlega zaopiniowaniu przez właściwe instytucje i organy Unii Europejskiej ani przez Europejski Bank Centralny.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

w sprawie systemów teleinformatycznych stosowanych w sądach powszechnych

Na podstawie art. 175da § 9 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 217, z 2022 r. poz. 2642 oraz z 2023 r. poz. 289, 614 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) opis systemów teleinformatycznych stosowanych w sądach powszechnych, zawierający strukturę systemu, wymaganą minimalną funkcjonalność systemu oraz zakres komunikacji między elementami struktury systemu;
- 2) wymagania standaryzujące w zakresie bezpieczeństwa, wydajności i rozwoju systemu;
- 3) sposób postępowania w zakresie stwierdzania zgodności oprogramowania z opisem systemu.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) dokumentacji opisu systemu – oznacza to szczegółowy opis systemu teleinformatycznego;
- 2) ministrze – oznacza to Ministra Sprawiedliwości;
- 3) okresie przejściowym – oznacza to okres rozpoczynający się od dnia ogłoszenia obowiązującej wersji opisu systemu teleinformatycznego do dnia wskazanego w tym ogłoszeniu, w którym dopuszcza się użytkowanie systemów teleinformatycznych zgodnych z wersją opisu obowiązującą przed dniem ogłoszenia;
- 4) opisie systemu – oznacza to opis systemu teleinformatycznego zawierający strukturę systemu, wymaganą minimalną funkcjonalność systemu oraz zakres komunikacji między elementami struktury systemu;
- 5) oprogramowaniu – oznacza to oprogramowanie wspierające wykonywanie zadań określonych ustawą w sądach powszechnych;
- 6) poziomie – oznacza to poziom, na który wydawane jest świadectwo zgodności;
- 7) poziomie organizacyjnym – oznacza to odpowiednio: sąd rejonowy, sąd okręgowy, sąd apelacyjny oraz Ministra Sprawiedliwości;

- 8) procedurze zgodności – oznacza to zespół działań zmierzających do ustalenia zgodności oprogramowania z opisem systemu;
- 9) producencie – oznacza to przedsiębiorcę, w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, 641 i 803), lub obywatela Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub osobę prawną posiadającą siedzibę w jednym z tych państw, posiadającego autorskie prawa majątkowe do oprogramowania;
- 10) scenariuszu testowym – oznacza to dokument opisujący podstawowe funkcje systemu, uwzględniający procedury ich obsługi, służący do weryfikacji realizacji minimalnych wymagań dla systemu teleinformatycznego, udostępniany razem z dokumentacją opisu systemu;
- 12) systemie teleinformatycznym – oznacza to system teleinformatyczny w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2023 r. poz. 57);
- 13) terminie dostosowawczym – oznacza to termin, do którego producenci są obowiązani zgłosić fakt dostosowania oprogramowania do nowego opisu systemu;
- 14) ustawie – oznacza to ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych;
- 15) wersji opisu systemu – oznacza to oznaczenie kolejnego ogłoszonego opisu systemu.

§ 3. 1. Struktura systemu teleinformatycznego stosowanego w sądach powszechnych określa podział tego systemu na elementy, uwzględniając ich hierarchię, organizację i komunikację:

- 1) do obsługi zadań przewidzianych w art. 1 § 2 i 3 ustawy realizowanych przez sądy rejonowe, sądy okręgowe oraz sądy apelacyjne oraz ich poszczególne wydziały i oddziały;
- 2) statystyczny umożliwiający przetwarzanie danych pochodzących ze sprawozdań sądów rejonowych, sądów okręgowych, sądów apelacyjnych oraz przez wszystkie pozostałe jednostki, które mają prawo dostępu do niego.

2. Minimalną funkcjonalność systemu teleinformatycznego:

- 1) związaną z wykonywaniem zadań wynikających z ustawy zapewnia: rejestracja spraw i pism wraz z załącznikami, wprowadzenie niezbędnych danych o wszelkich uczestnikach postępowania oraz innych osobach kierujących pisma do sądów, zapisanie

informacji o wydanych orzeczeniach i zarządzeniach, rejestracja zarządzeń, umów i porozumień, generowanie wymaganych sprawozdań w formacie i strukturze określonych w dokumentacji opisu systemu, monitorowanie każdego z etapów postępowania sądowego;

- 2) określają przepisy wydane na podstawie art. 18 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

§ 4. 1. System teleinformatyczny spełnia następujące wymagania standaryzujące w zakresie bezpieczeństwa:

- 1) wymagania w zakresie bezpieczeństwa przetwarzania danych osobowych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, i ustawą z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781), oraz z uwagi na rodzaj przetwarzanych danych, o których mowa w art. 9 rozporządzenia 2016/679, zgodnie z przepisami w sprawie dokumentacji przetwarzania danych osobowych oraz warunków technicznych i organizacyjnych, jakim powinny odpowiadać urządzenia i systemy teleinformatyczne służące do przetwarzania danych osobowych, system teleinformatyczny gwarantuje bezpieczeństwo przez ochronę i kontrolę dostępu do zasobów tego systemu - na poziomie bezpieczeństwa co najmniej podwyższonym, natomiast w przypadku danych udostępnianych w sieci publicznej oraz przesyłów danych pomiędzy elementami tego systemu - na wysokim poziomie bezpieczeństwa;
- 2) obowiązek posiadania przez każdego użytkownika systemu teleinformatycznego identyfikatora służącego do autoryzacji oraz wbudowanie mechanizmu monitoringu umożliwiającego rejestrację prób logowań do systemu, oraz zdefiniowanie zestawu śledzonych czynności wykonywanych przez użytkowników;
- 3) obowiązek posiadania wbudowanych funkcji umożliwiających okresowe automatyczne wykonywanie kopii bezpieczeństwa.

2. System teleinformatyczny umożliwia poprawną obsługę wszystkich procesów przy jednoczesnym zapewnieniu właściwych parametrów wydajnościowych wspieranych przez zastosowanie architektury wielowarstwowej, jak również wysoki poziom niezawodności tego

systemu gwarantowany przez stabilność pracy oraz skalowalność pozwalającą na rozbudowę systemu teleinformatycznego wraz ze wzrostem potrzeb.

3. Bieżące funkcjonowanie systemu teleinformatycznego uwzględnia ciągły rozwój tego systemu odnoszący się zarówno do rozszerzania jego funkcjonalności, zgodnie z oczekiwaniami użytkowników, jak również sfery technologicznej obejmującej dostosowanie systemu teleinformatycznego do zmieniających się uwarunkowań zewnętrznych i rozwoju w dziedzinie informatyki i telekomunikacji.

§ 5. Minister ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej informacje o:

- 1) obowiązującej wersji opisu systemu;
- 2) terminie dostosowawczym;
- 3) okresie przejściowym;
- 4) adresie internetowym, pod którym udostępniono dokumentację obowiązującej wersji opisu systemu wraz z zestawem scenariuszy testowych.

§ 6. 1. Minister stwierdza zgodność oprogramowania z aktualną wersją opisu systemu zawartą w dokumentacji opisu systemu na podstawie procedury zgodności.

2. Stwierdzenie zgodności oprogramowania z opisem systemu następuje w świadectwie zgodności.

§ 7. Procedurą zgodności jest objęte oprogramowanie wytwarzane przez producentów, wspomagające realizację zadań określonych w art. 1 § 2 i 3 ustawy.

§ 8. 1. Zgłoszenie oprogramowania do procedury zgodności następuje na wniosek producenta.

2. Wniosek zawiera:

- 1) nazwę producenta i adres jego siedziby;
- 2) imię, nazwisko i stanowisko służbowe osoby wyznaczonej do kontaktów w czasie trwania procedury zgodności;
- 3) określenie poziomów, na które oprogramowanie zostało zgłoszone, oznaczanych w następujący sposób:
 - a) SĄD REJONOWY – w przypadku oprogramowania wspomagającego realizację zadań przez sąd rejonowy,
 - b) SĄD OKRĘGOWY – w przypadku oprogramowania wspomagającego realizację zadań przez sąd okręgowy,

- c) SĄD APELACYJNY – w przypadku oprogramowania wspomagającego realizację zadań przez sąd apelacyjny,
 - d) STAT – w przypadku oprogramowania statystycznego wspomagającego realizację zadań;
- 4) oznaczenie nazwy i numeru wersji oprogramowania;
 - 5) określenie platformy sprzętowej i systemowej oprogramowania, w przypadku platformy sprzętowej lub systemowej innej niż określona w opisie systemu, dla celów przeprowadzenia procedury zgodności.

3. Numer wersji oprogramowania, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, producent tworzy w następujący sposób:

- 1) dla poziomu SĄD REJONOWY wersja „R-k-y-x”;
- 2) dla poziomu SĄD OKRĘGOWY wersja „O-k-y-x”;
- 3) dla poziomu SĄD APELACYJNY wersja „A-k-y-x”;
- 4) dla poziomu STAT wersja „S-k-y-x”, gdzie:
 - a) przez „k” należy rozumieć numer obowiązującej wersji opisu systemu, który spełnia dane oprogramowanie,
 - b) przez „y” należy rozumieć numer wersji oprogramowania danego producenta,
 - c) przez „x” należy rozumieć numer kolejny aktualizacji wersji oprogramowania.

4. Do wniosku dołącza się:

- 1) dokumentację oprogramowania określoną w dokumentacji opisu systemu;
- 2) oświadczenie o:
 - a) spełnianiu przez oprogramowanie obowiązującej wersji opisu systemu,
 - b) posiadaniu majątkowych praw autorskich do oprogramowania oraz braku toczącego się postępowania, którego przedmiotem jest to oprogramowanie,
 - c) wykonaniu z wynikiem pozytywnym testu oprogramowania, na podstawie udostępnionych scenariuszy testowych, wraz z opisem wyniku testu;
- 3) odpis lub wyciąg z rejestru przedsiębiorców lub zaświadczenie z ewidencji działalności gospodarczej sporządzone nie wcześniej niż 3 miesiące przed dniem złożenia wniosku.

5. Obowiązek, o którym mowa w ust. 4 pkt 3, nie dotyczy obywateli Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

6. Dokumentację oprogramowania wnioskodawca składa w formie dokumentu elektronicznego.

7. W przypadku posiadania zainstalowanej wersji oprogramowania wspierającego realizację zadań przewidzianych w art. 1 § 2 i 3 ustawy do wniosku dołącza się ponadto:

- 1) spis aktualnie posiadanych instalacji oprogramowania zgłoszonego do procedury zgodności;
- 2) opis procedur postępowania związanych ze zmianą wersji zainstalowanego oprogramowania na wersję systemu informatycznego zgłoszonego do procedury zgodności.

§ 9. W przypadku gdy złożony wniosek nie spełnia wymogów, o których mowa w § 8 ust. 2-6, wzywa się producenta do usunięcia braków. Nieusunięcie braków w terminie 7 dni od otrzymania zawiadomienia skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania.

§ 10. Oświadczenia i zawiadomienia składane przez producentów w trakcie procedury zgodności powinny zawierać co najmniej:

- 1) nazwę producenta i adres jego siedziby;
- 2) nazwę i wersję oprogramowania;
- 3) opis przedmiotu sprawy.

§ 11. 1. Procedurę zgodności oprogramowania przeprowadza się w kolejności wpływu wniosków do urzędu obsługującego ministra.

2. Pierwszeństwo w przeprowadzeniu procedury zgodności przysługuje tym producentom, którzy zgłaszają do procedury zgodności oprogramowanie w terminie dostosowawczym.

§ 12. 1. W celu stwierdzenia zgodności oprogramowania z opisem systemu dokonuje się oceny kompletności dołączonej do wniosku dokumentacji oprogramowania oraz wykazu scenariuszy testowych, będących udokumentowaniem poprawności działania oprogramowania.

2. Po dokonaniu oceny, o której mowa w ust. 1, sporządza się raport, który niezwłocznie przekazuje się producentowi.

3. Producent w terminie 7 dni od dnia otrzymania raportu może złożyć wyjaśnienia lub zgłosić umotywowane zastrzeżenia do wniosków w nim zawartych.

4. Niezgłoszenie wyjaśnień lub zastrzeżeń w terminie, o którym mowa w ust. 3, stanowi potwierdzenie wniosków zawartych w raporcie.

5. W przypadku gdy zastrzeżenia producenta nie zostaną uwzględnione, minister wzywa go do przedłożenia dokumentacji spełniającej wymagania w terminie 30 dni od dnia wezwania,

informując jednocześnie, że w przypadku nieprzedłożenia dokumentacji w tym terminie minister odmówi wydania świadectwa zgodności.

6. W oparciu o wnioski zawarte w raporcie, o którym mowa w ust. 2, a także wniesione wyjaśnienia lub zgłoszone zastrzeżenia producenta, minister wydaje świadectwo zgodności lub odmawia wydania świadectwa zgodności lub informuje producenta o zastosowaniu procedury rozszerzonej.

§ 13. 1. W celu stwierdzenia zgodności oprogramowania z opisem systemu może być zastosowana procedura rozszerzona polegająca na przeglądzie dokumentacji oprogramowania lub testach oprogramowania.

2. Po dokonaniu przeglądu dokumentacji oprogramowania, o której mowa w ust. 1, sporządza się raport z przeglądu, który niezwłocznie przekazuje się producentowi.

3. Przepisy § 12 ust. 3-6 stosuje się odpowiednio.

§ 14. 1. O przeprowadzeniu testu oprogramowania zawiadamia się producenta na piśmie.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, określa:

- 1) termin i miejsce instalacji oprogramowania przez producenta w celu przeprowadzenia testu;
- 2) planowany termin zakończenia testu;
- 3) zobowiązanie producenta do dostarczenia sprzętu i oprogramowania niezbędnych do przeprowadzenia testu, w przypadku gdy oprogramowanie wymaga innej platformy sprzętowej, systemowej lub bazy danych niż określone w opisie systemu.

§ 15. 1. W terminie, o którym mowa w § 14 ust. 2 pkt 1, producent dostarcza instalacyjną wersję oprogramowania wraz z instrukcją instalacji.

2. Instalacja oprogramowania odbywa się w miejscu wskazanym w zawiadomieniu, o którym mowa w § 14 ust. 2 pkt 1. Oprogramowanie powinno być zainstalowane z pustymi bazami danych.

3. Po dokonaniu instalacji producent wykonuje test poinstalacyjny, który sprawdza gotowość zainstalowanego oprogramowania do testu.

4. Po instalacji i wykonaniu testu poinstalacyjnego oprogramowania producent dokonuje wstępnej prezentacji oprogramowania w zakresie sposobu jego obsługi.

§ 16. 1. Testy przeprowadza się z uwzględnieniem wybranych zestawów scenariuszy testowych.

2. W czasie trwania testów jest wymagana obecność producenta albo jego uprawnionego przedstawiciela.

3. Producent albo jego uprawniony przedstawiciel udzielają wszelkich informacji w trakcie przeprowadzania testu w sprawach związanych ze sposobem obsługi testowanego oprogramowania.

4. W czasie prowadzenia testu nie dopuszcza się wykonywania poprawek i aktualizacji testowanego oprogramowania w celu poprawy jego funkcjonalności lub usunięcia stwierdzonych w czasie testu nieprawidłowości.

5. Minister może przerwać na okres nie dłuższy niż 14 dni przeprowadzanie testu, jeżeli jego zakończenie w planowanym terminie nie jest możliwe ze względu na rodzaj stwierdzonych problemów, o czym zawiadamia producenta na piśmie, wyznaczając nowy termin zakończenia testu.

6. Minister może zakończyć test bez zastosowania ust. 5 i odmówić wydania świadectwa zgodności, jeżeli po rozpoczęciu testu zostaną stwierdzone błędy kategorii 1 i 2k świadczące o poważnych brakach funkcjonalnych w oprogramowaniu.

§ 17. 1. Każdy problem testowy stwierdzony w trakcie przeprowadzania testu podlega zakwalifikowaniu do odpowiedniej kategorii.

2. Wyróżnia się następujące kategorie problemów testowych:

- 1) kategoria „1” – do której zalicza się problemy funkcjonalne blokujące możliwość użycia oprogramowania, a w szczególności zawieszenie jego pracy;
- 2) kategoria „2” – do której zalicza się problemy funkcjonalne nierokujące możliwości użycia oprogramowania, brak lub nieprawidłową implementację wymagań funkcjonalnych:
 - a) kategoria „2k” – do której zalicza się problemy funkcjonalne powodujące, że nie jest możliwe poprawne wykonanie podstawowej funkcji merytorycznej oprogramowania, która zgodnie z dokumentacją oprogramowania i opisem systemu powinna być możliwa do zrealizowania,
 - b) kategoria „2n” – do której zalicza się problemy funkcjonalne powodujące, że wykonanie merytorycznej funkcji oprogramowania jest utrudnione, ale istnieje możliwość poprawnego wykonania danej funkcji w sposób inny niż zdefiniowano to w dokumentacji oprogramowania lub w opisie systemu,
 - c) kategoria „2r” – do której zalicza się pozostałe problemy kategorii 2;

- 3) kategoria „3” – do której zalicza się problemy dotyczące komunikacji z użytkownikiem, a w szczególności nieprzestrzeganie przyjętych przez producenta standardów komunikacji w zakresie: wyglądu i formy ekranów, wyglądu i postaci komunikatów, struktury i postaci menu, użycia klawiszy funkcyjnych i przycisków, niesygnalizowania operacji wykonywanych dłużej niż 3 sekundy, czasu dostępu do danych wyszukiwanych na listach i w słownikach według zadanych kryteriów wyszukiwania, czasu wykonywania złożonych operacji na bazie, brakujących lub błędnych podpowiedzi wartości domyślnych, niesygnalizowania wypełnienia pól obligatoryjnych i błędnego formatu danych;
- 4) kategoria „P” – do której zalicza się problemy w zakresie polonizacji treści komunikatów, podpowiedzi oraz opisów etykiet pól.

§ 18. 1. Po zakończeniu testu sporządza się raport z przebiegu testu, który przekazuje się niezwłocznie producentowi.

2. Przepisy § 12 ust. 3, 4 i 6 stosuje się odpowiednio.

§ 19. Producent uzyskuje świadectwo zgodności, jeżeli podczas procedury zgodności zostanie stwierdzone, że oprogramowanie spełnia jej wymagania.

§ 20. 1. Świadectwo zgodności minister wydaje:

- 1) na czas nieokreślony albo
- 2) na czas określony, w tym:
 - a) warunkowe świadectwo zgodności,
 - b) przejściowe świadectwo zgodności.

2. Świadectwo zgodności zawiera:

- 1) datę wydania i datę początku obowiązywania;
- 2) numer wersji opisu systemu;
- 3) nazwę oprogramowania;
- 4) wersję oprogramowania;
- 5) poziom, na jaki wydano świadectwo;
- 6) nazwę producenta i adres jego siedziby;
- 7) numer świadectwa zgodności;
- 8) termin jego ważności – w przypadku wydania warunkowego lub przejściowego świadectwa zgodności.

§ 21. 1. Warunkowe świadectwo zgodności może być wydane w przypadku stwierdzenia nieznaczących uchybień pomiędzy funkcjonalnością oprogramowania a obowiązującą wersją opisu systemu oznaczających brak wystąpienia błędów kategorii 1 i 2k oraz nieliczne wystąpienie błędów pozostałych kategorii wymienionych w § 17 ust. 2 pkt 2 lit. b i c oraz pkt 3 i 4.

2. Warunkowe świadectwo zgodności traci ważność z datą określoną w świadectwie.

3. Producent, któremu wydano warunkowe świadectwo zgodności, usuwa uchybienia lub rozbieżności w funkcjonowaniu oprogramowania i nie później niż na 30 dni przed upływem terminu ważności wskazanym w świadectwie zgodności przedstawia poprawione oprogramowanie do powtórnej procedury zgodności.

4. Przeprowadzając powtórny procedurę zgodności, w przypadku wydania warunkowego świadectwa zgodności, minister może ograniczyć zakres procedury do obszarów funkcjonalnych oprogramowania zakwestionowanych podczas poprzedniej procedury.

5. Do powtórnej procedury zgodności mają zastosowanie § 8-20.

§ 22. 1. Przejściowe świadectwo zgodności może być wydane w przypadku, kiedy oprogramowanie zgłoszone do procedury zgodności nie spełnia w pełni wymagań zawartych w opisie systemu na skutek zaprzestania przez producenta rozwoju oprogramowania z powodu podjętych prac dotyczących wytworzenia nowego oprogramowania w związku ze zmianą technologii informatycznej.

2. Przejściowe świadectwo zgodności jest wydawane na oprogramowanie, które uzyskało wcześniej świadectwo zgodności lub warunkowe świadectwo zgodności.

3. Przejściowe świadectwo zgodności jest wydawane na okres do czasu wdrożenia przez producenta nowego oprogramowania, które uzyska świadectwo zgodności, nie dłużej jednak niż na okres 12 miesięcy.

4. Celem wydania przejściowego świadectwa zgodności jest umożliwienie płynnego przejścia z użytkowania oprogramowania, które posiada świadectwo zgodności, na nowo wytworzone oprogramowanie, polegającego między innymi na: instalacji nowego oprogramowania w dotychczasowych lokalizacjach, przeszkoleniu użytkowników w zakresie obsługi nowego oprogramowania, przeniesieniu danych do nowej bazy danych, weryfikacji jakości przeniesionych danych, przeprowadzeniu wdrożenia pilotażowego, rozpoczęciu pracy przez użytkowników końcowych.

5. Do czasu pełnego wdrożenia i przejścia na nowe oprogramowanie dopuszcza się użytkowanie obydwu programów w danej lokalizacji.

§ 23. 1. Producent posiadający dla oprogramowania świadectwo zgodności wydane dla wersji opisu systemu bezpośrednio poprzedzającej obowiązującą wersję opisu systemu zgłasza dostosowane oprogramowanie do procedury zgodności w terminie dostosowawczym.

2. W przypadku niezgłoszenia oprogramowania do procedury zgodności w terminie dostosowawczym, minister z urzędu cofa, z dniem upływu okresu dostosowawczego, świadectwa zgodności dla oprogramowania wydane producentowi.

3. Minister ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej informację o cofnięciu ważności świadectwa zgodności dla oprogramowania wydanego producentowi wraz z jego uzasadnieniem.

4. Świadectwo zgodności wydane dla ostatniej wersji opisu systemu obowiązującej przed ogłoszeniem nowej wersji opisu systemu traci ważność z upływem okresu przejściowego określonego przy ogłoszeniu nowej wersji opisu systemu.

5. W okresie od ogłoszenia nowej wersji opisu systemu do końca okresu przejściowego dopuszcza się użytkowanie oprogramowania, które posiada świadectwo zgodności dla wersji opisu systemu bezpośrednio poprzedzającej obowiązującą.

§ 24. 1. Producent, którego oprogramowanie uzyskało świadectwo zgodności, przekazuje użytkownikom aktualizacje oprogramowania związane z jego utrzymaniem, usuwające stwierdzone w czasie eksploatacji nieprawidłowości, jak również, mając na względzie dbałość o rozwój oprogramowania, zawierające zmiany zapewniające poprawną obsługę zgodną z obowiązującym stanem prawnym.

2. Minister może wezwać producenta, którego oprogramowanie uzyskało świadectwo zgodności, do okresowego przeglądu oprogramowania w celu potwierdzenia właściwego jego funkcjonowania, o którym mowa w ust. 1.

3. W przypadku nieprzekazania aktualizacji, o której mowa w ust. 1, minister może cofnąć świadectwo zgodności dla oprogramowania wydane producentowi.

4. Oprogramowanie, dla którego cofnięto świadectwo zgodności, o którym mowa w ust. 3 oraz w § 23 ust. 2, jak również oprogramowanie, dla którego odmówiono wydania świadectwa zgodności, może być zgłoszone ponownie do procedury zgodności nie wcześniej niż po upływie 6 miesięcy od daty cofnięcia świadectwa zgodności lub odmowy wydania świadectwa zgodności.

5. Producent, dokonując aktualizacji oprogramowania, o której mowa w ust. 1, pomiędzy kolejnymi procedurami zgodności, nadaje kolejne numery wersji oprogramowania, o której mowa w § 8 ust. 3, przez zmianę ostatniego członu numeru wersji oznaczonego symbolem „x”.

Kolejne aktualizacje oprogramowania wykonywane w ramach danej wersji opisu systemu nie wymagają wydania nowego świadectwa zgodności.

§ 25. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

w porozumieniu:

MINISTER CYFRYZACJI

UZASADNIENIE

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie systemów teleinformatycznych stosowanych w sądach powszechnych stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 175da § 9 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 217, z 2022 r. poz. 2642 oraz z 2023 r. poz. 289, 614 i ...). Przepis art. 175da § 9 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych został wprowadzony do tego aktu ustawą z dnia ... o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

Celem rozporządzenia jest określenie podstawowych właściwości nowych sądowych systemów teleinformatycznych, które zostały ujęte w projektowanym art. 175da § 2 u.s.p. Wskazany przepis nie ogranicza się do jednego systemu obsługującego postępowanie sądowe – przewiduje otwarty katalog sądowych systemów teleinformatycznych, które Minister Sprawiedliwości może tworzyć i utrzymywać, tj. systemy teleinformatyczne wspierające działalność administracyjną sądów, systemy teleinformatyczne obsługujące postępowania sądowe lub ich części, w tym systemy, w których tworzy się lub przetwarza akta sprawy, systemy teleinformatyczne, w których są prowadzone rejestry sądowe, systemy teleinformatyczne, w których są prowadzone urzędnia ewidencyjne lub inne systemy teleinformatyczne wykorzystywane w działalności sądów. Artykuł 175da § 2 u.s.p. obejmuje jak najszerszą kategorię systemów teleinformatycznych, które mogą funkcjonować w przyszłości. Nie będzie więc potrzebna każdorazowa nowelizacja u.s.p.

Rozporządzenie określa opis systemów teleinformatycznych stosowanych w sądach powszechnych, zawierający strukturę systemu, wymaganą minimalną funkcjonalność systemu oraz zakres komunikacji między elementami struktury systemu (§ 1 pkt 1); wymagania standaryzujące w zakresie bezpieczeństwa, wydajności i rozwoju systemu (§ 1 pkt 2); sposób postępowania w zakresie stwierdzania zgodności oprogramowania z opisem systemu (§ 1 pkt 3).

Rozporządzenie zawiera wymagania, jakie muszą spełnić systemy teleinformatyczne stosowane w sądach powszechnych (struktura, minimalna funkcjonalność, zakres komunikacji pomiędzy elementami systemu bądź pomiędzy systemami). Określa także wymagania standaryzujące w zakresie bezpieczeństwa, wydajności i rozwoju systemów, a także sposób postępowania w zakresie stwierdzania zgodności oprogramowania z opisem systemów.

Projektowana regulacja zapewnia spójność systemów teleinformatycznych stosowanych w sądach powszechnych, w szczególności w zakresie jednorodności przetwarzanych danych. Minimalną funkcjonalność systemu teleinformatycznego związaną z wykonywaniem zadań wynikających z ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych zapewnia: rejestracja spraw i pism wraz z załącznikami, wprowadzenie niezbędnych danych o wszelkich uczestnikach postępowania oraz innych osobach kierujących pisma do sądów, zapisanie informacji o wydanych orzeczeniach i zarządzeniach, rejestracja zarządzeń, umów i porozumień, generowanie wymaganych sprawozdań w formacie i strukturze określonych w dokumentacji opisu systemu, monitorowanie każdego z etapów postępowania sądowego. Ponadto minimalną funkcjonalność systemu teleinformatycznego określają przepisy wydane na podstawie art. 18 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2023 r. poz. 57). W szczególności w zakresie określenia minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych zastosowanie znajdą te same zasady, które zostały przewidziane w rozdziale IV rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2247).

Rozporządzenie wejdzie w życie w terminie dostosowanym do wejścia w życie ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie będzie wymagał notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702).

Projekt rozporządzenia nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej oraz nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces

Legislacyjny, stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. 2017 r. poz. 248) oraz zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348).

Projekt rozporządzenia nie dotyczy warunków określonych w uchwale nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205), ponieważ projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów określających warunki wykonywania działalności gospodarczej.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało negatywnego wpływu na rynek pracy konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na sektor mikro, małych i średnich przedsiębiorstw.

Projekt nie podlega dokonaniu oceny OSR przez koordynatora OSR w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.